

november 2019

“Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft.”

(Romeinen 12, 15)

In zijn brief aan de Romeinen noemt Paulus de grote gaven die God aan de mensheid heeft gegeven. En hij maakt duidelijk hoe we kunnen antwoorden op deze gaven. Paulus nodigt ons uit om onze liefde voor degenen die met ons hetzelfde geloof delen ‘evangelisch’ te laten worden en uit te breiden tot alle mensen. Want voor gelovigen heeft de liefde geen grenzen en mag ze niet beperkt worden tot enkele personen.

Daarbij valt iets op: Paulus spreekt over het delen van de vreugde. Soms staat jaloezheid dat in de weg. Het is bekend dat jaloezheid het veel moeilijker maakt te delen in de vreugde van anderen dan in hun moeilijkheden.

“Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft.” Misschien heb je de indruk dat deze opdracht lijkt op een berg die nauwelijks te beklimmen is, op een top die niet te bereiken is. Dan mogen we bedenken dat het toch mogelijk is omdat wij worden ondersteund door de liefde van Christus. En niets of niemand kan ons daarvan scheiden (vgl. Rom. 8, 35).

“Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft.”

In haar commentaar op deze tekst van Paulus schreef Chiara Lubich destijds: *“Om als christenen lief te hebben moeten we onszelf ‘één maken’ met iedere broer of zuster. Dat wil zeggen: ons in de ander inleven; zijn of haar problemen en behoeften werkelijk begrijpen; onszelf in zekere zin in zijn plaats stellen. Dat is christendom. Want Jezus is mens geworden en heeft zich één gemaakt met ons om ons tot God te maken.”*

Het is een uitnodiging om ‘in de huid van de ander te kruipen’, zoals een moeder die geniet van de vreugde van haar kind en verdrietig is als haar kind lijdt.

“Wees blij met wie zich verblijdt, heb verdriet met wie verdriet heeft.”

Om de liefde met deze dimensie te kunnen beleven, zonder vol te zijn van eigen zorgen, eigen belangen, ons eigen wereldje, is er een geheim: de eenheid met God versterken. Hij is zelf de bron van de Liefde. Er wordt gezegd dat de omvang van de kruin van een boom overeenkomt met de omvang van zijn wortelstelsel. Dat geldt ook voor ons. Wanneer wij onze relatie met God dag voor dag laten groeien, zal in ons ook de wens groeien om de vreugde te delen en de lasten te dragen met wie naast ons staat. Ons hart zal opengaan en

ruimte hebben om op te nemen wat degene naast ons beleeft in het hier en nu. En de liefde voor onze medemens zal ons op zijn beurt weer verder binnenbrengen in de intimiteit met God.

Wanneer we zo leven, zullen we de omgeving waarin we verkeren zien veranderen. En we zullen merken dat belangeloze liefde vroeg of laat terugkeert en wederzijds wordt.

Twee gezinnen, het ene christelijk, het andere islamitisch, deelden met elkaar moeilijke momenten en momenten van hoop. Toen Moustafa ernstig ziek werd, zijn Tatiana en Paul samen met diens vrouw Basma telkens weer naar het ziekenhuis gegaan, tot zijn overlijden.

Ondanks de pijn om het verlies van haar echtgenoot is Basma op verzoek van haar christelijke vrienden gaan bidden voor iemand anders die ernstig ziek was. Basma zei: *“De grootste vreugde is dat we ons verbonden weten en dat ieder in zijn hart het welzijn van de ander heeft.”*

Letizia Magri